

Zeewierkoorts

Journalist Ingrid Gerca-
ma snorkelt in het kelp-
bos bij Bantry Bay, Ierland.

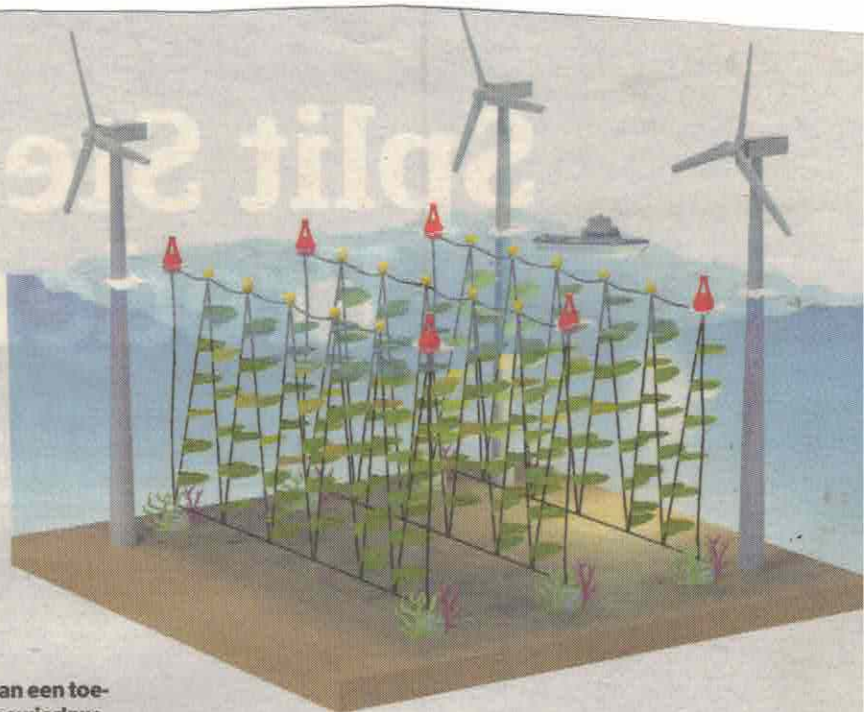
NRC 29/10/22 W7

I Gercoma, N Bertrams
T. Taylor

p 12 kilometer van de Scheveningse kust draait de schroef van de Janne YE 23 overuren. De schipper positioneert zijn deinende visserskotter behendig naast een vijftig meter lange plastic buis, die met ijzeren kettingen en twee scheepsankers aan de zeebodem is vastgemaakt. Aan de constructie hangt een net vol met bruinwier, dat een aantal maanden geleden als zaaigoed in de Noordzee is uitgezet. De acht meter lange, elektrische ijzeren arm van de oogstmachine tilt het net op en schudt het wier via een lopende band in een zak.

„Het is de eerste keer dat zeewier mechanisch offshore wordt geoogst. Het is een belangrijke stap voorwaarts”, vertelt Eef Brouwers van North Sea Farmers, een netwerkorganisatie van honderd bedrijven werkzaam in de Europese zeewierindustrie. Hij kijkt uit over het offshore pilotproject van zes vierkante kilometer waar het consortium test of het telen van zeewier op volle zee commercieel haalbaar is. De organisatie hoopt in 2030 10 miljoen ton gekweekt zeewier - ongeveer een kwart van de huidige wereldproductie, door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN (FAO) op 35 miljoen ton geschat - uit de Noordzee te oogsten.

Ook de Nederlandse overheid onderzoekt de mogelijkheid van zeewierteelt in de Noordzee. Boeren zouden tussen de windmolenparken zeewier kunnen telen, bijvoorbeeld in combinatie met mosselkweek. „Deze innovatieve vormen van voedselproductie kunnen bijdragen aan de voedselvoorziening en de realisatie van het klimaatakkoord”, volgens Elise van den Bosch, woordvoerder van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. „De ecologische draagkracht van de Noordzee is een randvoorwaarde”, voegt ze eraan toe.

Impressie van een toekomstige zeewierkwekerij ver buiten de kust in de Noordzee.

hankelijkheid van fossiele grondstoffen kan verminderen. Algen zouden in minder vervuillende bouwmaterialen, bioplastic en eiwitrijke vleesvervangers verwerkt kunnen worden. De Europese Commissie investeerde al 273 miljoen euro in de startende sector.

Blokken beton voor babyvissen

In de drukke Noordzee, een van 's werelds belangrijkste visserijgronden, strijden vaarroutes, ankergebieden, olieplatforms, offshore windparken en natuurgebieden om de al beperkte ruimte. „De vraag naar offshore teelt neemt toe omdat de 'nearshore' wateren al vol zijn. Er is niet genoeg ruimte”, zegt bioloog Eva Strothotte van de Universiteit Kiel in Duitsland. Samen met Wageningen Universiteit, TNO, North Sea Farmers en andere partners wil ze daarom wetenschappelijk aantonen dat zeewier ook op open zee kan groeien.

zich meebrengen. Grootschalige kweekfaciliteiten met langere lijnen zijn echter risicovol, concludeert ze. Ook in de *New Phytologist* schreven onderzoekers uit Noorwegen, Schotland en de Verenigde Staten dat grootschalige zeewierteelt, net als sieve landbouw en aquacultuur, gepaard kan gaan met ingrijpende en vaak onomkeerbare gevolgen voor de biodiversiteit.

„De reden waarom je niet onbeperkt kan uitbreiden, bijvoorbeeld tot een kwart van de Noordzee, omdat je voedingsstoffen aan het ecosysteem trekt die nu worden gebruikt door andere organismen”, zegt Van der Burg. „Dan onttrek je voedingsstoffen die nu gebruikt worden door microalgen. Die plantaardige eencelligen staan aan de basis van de voedselketen in zee. „Microalgen worden geconsumeerd door schelpdieren of kleine vissen, die worden weer geconsumeerd door grotere vissen”, aldus Van der Burg. „We weten niet precies wanneer je een onomkeerbare invloed hebt op het voedselweb”, zegt de econoom, maar hij waarschuwt: grootschalige zeewierteelt „zal een impact hebben”.